

der blive lavet en række ændringer. De ændringer er vi utrolig glade for.

Lad mig skitsere de vigtigste af dem.

Det betyder for det første, at nu kan man ikke blive dansk statsborger, hvis bare man er fyldt 65 år, medmindre man selvfølgelig kan både tale og læse dansk; ikke så man behøver at læse en leder i Information – det kan være meget interessant, enkelte gange i hvert fald – men sådan, at man kan læse en simpel tekst ude på en arbejdsplads, at man kan klare sig i dagliglivet, og at man kan tale dansk.

For det andet bliver det et krav, at hvis man har begået alvorlig kriminalitet, uanset om man gør det som 18-årig eller 25-årig eller 35-årig, meget alvorlig kriminalitet, hvor man straffes med 2 års fængsel eller derover, kan man aldrig nogen sinde, hvad enten der så er gået 30, 40 eller 50 år, blive belønnet med et dansk statsborgerskab. Det synes vi også er fair og rimeligt, det er et klart signal om, at det kræver, at man følger landets regler.

For det tredje synes vi, det er utrolig vigtigt, at vi nu siger, at når man ønsker at blive fuldt og helt medlem af det danske samfund, skal man ud over at kunne tale og læse sproget også vide lidt om det samfund, man skal være en del af, altså vide lidt om de samfundsforhold, lidt om de retsprincipper, lidt om de værdier, der gælder i det danske samfund, eksempelvis værdier i forbindelse med ligestilling, at det er uacceptabelt at lade sig påføre et tvangsægteskab osv. Det er jo regler, som en række andre lande, vi normalt sammenligner os med, har haft i mange år. Det er altså vigtigt, at man sætter sig ind i det og derefter dokumenterer – ligesom man dokumenterer, at man kan tale og læse dansk – at nu kan man det, og derefter modtager man sit danske statsborgerskab.

Så vil jeg godt føje til – det står ikke i lovforslaget, det kommer nok heller ikke til at stå i loven – og det skal være det sidste: Når det så er indført, skal det jo også være en festdag at blive dansk statsborger. Det skal være en festdag, ligesom den dag man er færdig med sine 3 år i håndværkeruddannelse, eller man er færdig med sine 3 år i gymnasiet, hvor man kommer på forsiden af den lokale avis, det gør studenterne i hvert fald nede i den by, jeg bor i. De bliver modtaget oppe på rådhuset og får et glas frugt-saft eller et glas sherry, afhængig af hvilke vaner man nu har, og så ønsker borgmesteren dem tillykke.

Det synes vi er en god ting at man gør i Holstebro, i Næstved, i København, at man siger: Her er nogle, som har boet her et antal år, de har lært sproget, de har sat sig ind i danske samfundsforhold, de har klaret det, som vi har bedt dem om for fuldt og helt at være danske statsborgere, og så fejrer vi dem også på en ordentlig måde, ligesom vi gør med studenterne og håndværkerne.

Kl. 16.30

Der bliver lidt færre, men til gengæld bliver de, der bliver danske statsborgere efter den 1. juli, nogle, der virkelig har ydet en indsats, og dem vil vi til sin tid hilse hjertelig velkommen i det danske samfund.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg skylder fru Bodil Kornbek en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Meget fint, tak.

Det er et ganske konkret spørgsmål til hr. Søren Krarup fra Dansk Folkeparti: Hvornår kan vi forvente, at hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti rejser en sag ved Højesteret, hvor man vil anklage regeringen for grundlovsbrud?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg giver fru Kornbek ret i, at jeg burde gøre det, måske skulle jeg overveje det. I første omgang kunne jeg jo nøjes med at rette kritikken mod ministeren, for det er ham, der er ansvarlig for, at grundloven bliver overholdt.

Nu sagde jeg, at det var i hvert tilfælde et brud på grundlovens ånd og mening, og det er ganske indiskutabelt, men jeg mener faktisk også, det er et brud på selve grundloven, som også Peter Germer var inde på i sin »Statsforfatningsret«. Jeg synes under alle omstændigheder, at det er nedværdigende for Folketinget, at det bliver reduceret til et gummistempel, og det er som sagt et brud på selve folkestyrets og parlamentarismens princip.

Vi skal ikke være gummistempel. Det skal være os, der bestemmer, hvem der bliver danske statsborgere, og det sker via lov, og derfor er der kun én instans, der burde være ansvarlig, og det er os. Derfor er denne praksis ikke blot umoralsk, den er også i strid med grundlovens faktiske ånd.